

ทริปล่วงพระบาง(ตอนที่2)

นำเสนอเมื่อ : 11 ก.ค. 2552

ทริปล่วงพระบาง(ตอนที่2)

ทริปล่วงพระบาง(ตอนที่2)

หลังจากที่เราเดินทางเข้านครเวียงจันทน์
เรายังไม่แวะชมเพราะเราต้องการที่จะไปเขื่อนน้ำจึมและแวะพักที่กุยหลินเมืองลาว(เมืองวังเวียง)

คณะของเราส่วนมากเป็นผู้หญิง จึงเดินทางแบบสบายพอสมควร เห็นที่ไหนสวยๆไม่ได้
แวะทันที(เพราะเราไปกันแบบสบายๆ)

ก่อนอื่นเมื่อผ่านนครเวียงจันทน์เราขอเล่ารายละเอียดแบบย่อให้ฟัง

กำแพงนครเวียงจันทน์ และแขวงเวียงจันทน์

รหัสโทรศัพท์ 21

นักท่องเที่ยว บางคนอาจสับสนกับคำว่า “กำแพงนครเวียงจันทน์” และ “แขวงเวียงจันทน์”
ตามการแบ่งเขตการปกครอง กำแพงนครเวียงจันทน์ถือเป็นเขตปกครองพิเศษ มีฐานะเทียบเท่ากับเทศบาลนคร
ส่วนแขวงเวียงจันทน์นั้น มีฐานะเป็นจังหวัด
พื้นที่กำแพงนครเวียงจันทน์เป็นเขตราชธานีเก่าปัจจุบันกลายเป็นที่ตั้ง รัฐบาล หน่วยงานราชการสำคัญ
สถานทูตของนานาประเทศ สำนักงานบริษัทเอกชนและบริษัทข้ามชาติต่างๆ
ทั้งยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ ทำนองเดียวกับกรุงเทพมหานคร
แค่มิขนาดเล็กลงมาก

เวียงจันทน์ (Vientiane)

เป็น เมืองที่มีมาเก่าแก่ ตามตำนานการสร้างเมืองบางสำนวนกล่าวว่า
มีฤๅษีสยามพี่น้องมาปักหลักไม้จันทน์หมายเป็นเขตสร้างบ้านแปง เมืองบริเวณนี้ จึงได้ชื่อว่าเวียงจันทน์ พ.ศ. 2103
พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชสถาปนาขึ้นเป็นราชธานีของอาณาจักรล้านช้างแทนเมืองเชียง ดง-เชียงทอง (หลวงพระบาง)
มีกษัตริย์ปกครองต่อเรื่อยมา จนกระทั่งลาวเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็น
มคอมมิวนิสต์ นครเวียงจันทน์จึงได้รับแต่งตั้งเป็นเมืองหลวงของประเทศตั้งแต่ พ.ศ. 2518
นครเวียงจันทน์ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง ตรงข้ามอำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย
เป็นเมืองที่ยังคงร่องรอยสมัยอาณาจักรมอญมาก ถนนลานช้างเป็นถนนสายสำคัญที่สุด
สองฟากถนนเรียงรายไปด้วยสถานที่ทำการของรัฐบาล ธนาคาร บริษัทท่องเที่ยว ฯลฯ
โดยอาคารบางส่วนเป็นตึกแบบยุโรปจากสมัยที่ลาวเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส

เราเดินทางผ่านนครเวียงจันทน์ เดี่ยวๆกลับเราจะพาเที่ยวให้อิ่มใจไปเลย

จากเวียงจันทน์ด้วยความเสียดาย เดินทางต่อไปตามถนนหมายเลข 13 เพื่อไปยังเมืองวังเวียง
และไปแวะรับประทานอาหารเที่ยงที่เขื่อนน้ำจึม เขื่อนที่ไทยเราซื้อไฟฟ้าจากลาว(แหม่นาอยัจง)

เขื่อนน้ำจืด ตั้งอยู่ห่างจากนครเวียงจันทน์ ระยะทางประมาณ 90 กิโลเมตร สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2515

มีลักษณะเป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ กักเก็บน้ำในลำน้ำจืดเอาไว้

เขื่อนน้ำจืดแห่งนี้สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ในปริมาณที่มากพอสำหรับใช้ในนครเวียงจันทน์ และยังมีเหลือพอส่งออกมาขายทางฝั่งไทย

การสร้างเขื่อนน้ำจืดต้องเสียพื้นที่ป่าไปประมาณ 250 ตารางกิโลเมตร ภายในเขื่อนน้ำจืดมีเกาะเล็กเกาะน้อยกระจายอยู่หลายร้อยเกาะ

เหมือนอ่างเก็บน้ำทั่วไป และที่หาเรือบานมาคະນุนจะจะมีเรือของชาวบ้านให้เขาออกไปเที่ยวตามเกาะแก่งต่างๆ

ในอ่างเก็บน้ำพอรอนขึ้นชมธรรมชาติอันงดงามภายในอ่างเก็บน้ำ บริเวณท่าเรือมีร้านจำหน่ายอาหารที่นำปลาสดๆ ที่จับได้ในอ่างเก็บน้ำมาปรุงเป็นอาหาร ทั้งปลาเผา ลาบปลา และต้มปลา ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในราคาที่ย่อมเยา

เรารับประทานอาหารที่อร่อยที่นี้ อาหารประเภทปลาทั้งนั้น แถมด้วยกล้วยน้ำว้าเครือใหญ่ 1 เครือ เลย์ที่เดียว(เหมือนลิง....จิ้ง)

รับประทานอาหารเสร็จก็ถ่ายรูปเป็นที่ระลึก แหม อยากสงมาใหญ่เหมือนกัน แต่ไม่สวยเท่าไร อดใจไว้ดูครั้งต่อไป

ละกัน.....เดียวเราเดินทางต่อไปวังเวียงกัน.....การเดินทางไปวังเวียงระยะทางก็ไม่มากมาย

แต่ด้วยถนนที่ไม่ธรรมดาเลยทำให้เราต้องมีอาการไปตามๆกัน....(ครั้งต่อไป เราจะเล่าให้ฟัง นะ).....ยังมีต่อ